

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش هوش هیجانی با میانجی‌گری خودکارآمدی اجتماعی بر اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی دانش‌آموزان دختر

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، دوره 18، شماره 43 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

رقیه بخشی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

فریبرز صدیقی ارفعی - نویسنده مسئول: دانشیار روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش هوش هیجانی با میانجی‌گری خودکارآمدی اجتماعی بر اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی دانش‌آموزان دختر انجام شد. این پژوهش به روش نیمه‌آزمایشی صورت گرفت. جامعه آماری کلیه دانش‌آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهرستان کاشان در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ با حدود تقریبی ۶۰۰۰ نفر بود. از میان ۱۲۰ نفر از دانش‌آموزان یکی از مدارس دخترانه ابتدایی شهرستان کاشان که به شکل نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شده بود؛ ۲۰ نفر که بالاترین و ۲۰ نفر که پایین‌ترین میزان خودکارآمدی اجتماعی را داشتند، انتخاب شد و در نهایت با گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جایگزین شدند. آزمودنی‌های گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه (۲ ساعته) تحت آموزش هوش هیجانی بر مبنای نظریه هوش هیجانی گلمن (۱۹۹۵) قرار گرفتند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها نیز پرسشنامه‌های اضطراب اجتماعی (کانور، ۲۰۰۰)، کمال‌گرایی (هیل و همکاران، ۲۰۰۴) و خودکارآمدی اجتماعی (کنلی، ۱۹۸۹) بود. نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس چند متغیره نشان داد که آموزش هوش هیجانی باعث کاهش اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی سازش‌نیافته و افزایش کمال‌گرایی سازش‌یافته در دانش‌آموزان می‌شود. همچنین نتایج نشان داد خودکارآمدی اجتماعی در تاثیر آموزش هوش هیجانی بر اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی سازش‌یافته نقش میانجی‌گری دارد ($P < 0.05$). ولی در تاثیر آموزش هوش هیجانی بر کمال‌گرایی سازش‌نیافته نقش میانجی‌گری ندارد ($P > 0.05$). نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد با در نظر گرفتن خودکارآمدی اجتماعی می‌توان از آموزش هوش هیجانی به عنوان مداخله موثر جهت بهبود اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی دانش‌آموزان ابتدایی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، خودکارآمدی اجتماعی، اضطراب اجتماعی، کمال‌گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465883>

